

**Anförande av Europeiska rådets ordförande José M. Aznar
vid det inledande mötet i konventet för Europas framtid
Bryssel den 28 februari 2002**

Herr ordförande för parlamentet

Herr ordförande för kommissionen

Herr ordförande för konventet

Mina damer och herrar

Idag påbörjar konventet sin uppgift med att förverkliga överenskommelsen från Europeiska rådet i Laeken om att förbereda nästa regeringskonferens med bredd och öppenhet som kriterier.

I enlighet med Laekenförklaringen öppnar vi idag högtidligen konventet, där Valéry Giscard d'Estaing sitter som ordförande på grund av att det enormt stora anseende han åtnjuter till följd av sin av erfarenheter fyllda politiska karriär.

Ni kan alla föreställa er att detta innebär en särskild tillfredsställelse för mig och även för det spanska ordförandeskapet.

Vi står till förfogande för ordföranden, Giscard d'Estaing, vice ordförandena, Amato och Dehaene, och alla ledamöter av konventet när så behövs för att de i sitt uppdrag skall nå det uppsatta målet, i enlighet med den fastställda tidsplanen.

Mina damer och herrar!

Nice är skälet till att vi är här idag. I Nice nåddes en mödosam, gemensam överenskommelse om de nödvändiga institutionella reformer som bör åtfölja utvidgningen och som utgör förberedelser för den framtida unionen.

Nicefördraget motsvarade den kraftfulla politiska verklighet som kontinentens återförening innebär, och det kunde godkännas tack vare det franska ordförandeskapets skickliga arbete. Som en följd sammankallar vi, stats- och regeringschefer, det konvent som nu inleds, i vetskap om att den nya etappen kräver nya funktions- och diskussionsformer för det fortsatta arbetet med "Mer Europa", som är det spanska ordförandeskapets motto under detta halvår.

Mina damer och herrar!

Den europeiska enhet som hittills uppnåtts innebär en seger för en historisk erfarenhet. Vår union vilar idag otvivelaktigt på den gemensamma politiken och de solida grunderna gemensam marknad och gemensam valuta. Jag delar därför inte åsikterna att integreringsprocessen innebär

en existensiell kris.

En sådan påstådd kris sammanfaller tvärtom med en särskilt dynamisk etapp i enhetsprocessen, vilket det snabba införandet av euron, de snabba framstegen på det nya området för frihet, säkerhet och rättvisa, den effektiva inledningen på en gemensam försvarspolitik och drivkraften i processen för modernisering samt ekonomiska och sociala reformer vittnar om. Detta konvent drar också nytta av denna dynamism, liksom hela den europeiska utvidgnings- och återföreningsprocessen.

Situationen i världen kräver dock att unionen gör snabbare framsteg. En känd europeisk tänkare, spanjoren Ortega y Gasset, krävde att Europas länder skulle enas för att motverka nationalismen och risken för sönderfall i detta område i världen som kallas Europa. Viljeinriktningen i dagens Europa bör sålunda vara att dess roll måste omdefinieras i en värld som har genomgått djupgående förändringar vid övergången från ett århundrade till ett annat.

Vi skall dock veta att det är våra framgångar som nu gör att vi kan gripa oss an med ambitiösare mål. Jag tror att de nya målen endast kommer att kunna uppnås om vi som första mål för våra åtgärder ställer upp den fortsatta konsolideringen av det europeiska projektet.

Detta är svårare än man tror, och avsikten med uppgiften är varken konservativ eller, om man så vill, konformistisk. Den innebär en vidareutveckling och en förbättring av två grundläggande principer i integrationsprocessen.

Den första principen är att vår framtid beror på balansen mellan Europas djupgående kulturella enhet och dess uppenbara historiska mångfald. Europas politiska morgondag bör präglas av en pluralistisk konstitutionalisering som beaktar medlemsstaternas många olika lagar.

Den innebär utvecklingen av en lagstiftning, den gemenskapslagstiftning som i Laekenförklaringen beskrivs som "vägen till en grundlag för de europeiska medborgarna".

Den andra principen för den europeiska integreringen är unionens successiva övertagande av politikområden som hittills fallit under medlemsstaternas exklusiva område.

Att förena en bättre fördelning och definition av behörigheter i Europeiska unionen är förvisso ingen lätt uppgift, eftersom vi måste kunna erbjuda metoder och lösningar som innebär en verklig förbättring av alla europeers dagliga liv.

Det är min övertygelse att vi bättre måste klargöra och avgränsa behörigheterna, om vi vill fastställa vad vi vill göra tillsammans, så att det blir lättare för medborgaren att förstå vem som gör vad i unionen och på så sätt kan kräva ansvar.

Men detta bör inte leda till att det europeiska projekt som redan har genomförts och konsoliderats tar ett steg bakåt.

Tillsammans måste vi fortsätta det gemensamma arbete som vi utfört hittills och som för övrigt har lett till en oanad levnadsstandard, vilket gagnar hela Europa.

Införandet av euron bör ses som en startpunkt i stället för ett mål. Denna mycket viktiga satsning som nyligen har nått sin kulmen måste leda vårt arbete mot de områden där medborgarna - och det internationella läget – förväntar sig en mer intensiv verksamhet från unionens sida, nämligen fullbordandet av området med frihet, säkerhet och rättvisa, moderniseringen av den europeiska sociala modellen för att åstadkomma full sysselsättning samt utarbetandet av en verklig gemensam utrikes- och säkerhetspolitik.

Mina damer och herrar.

Den europeiska integreringen är inte ett mål i sig, utan ett medel som skall tjäna de mest positiva värdena i den europeiska kulturen: grundläggande rättigheter för alla, utan diskriminering, pluralistiska demokratier, välbefinnande för alla och ekonomisk konkurrens.

Det stora målet som bör inspirera arbetet i detta konvent är att skissa formerna för ett hållbart och effektivt Europa.

Ett Europa där alla medborgare på lika villkor kan dra fördel av den inre marknaden, den gemensamma valutan och den europeiska sociala modellen.

Trots de stora framsteg som åstadkommits återstår fortfarande en lång väg att gå. Endast en dagordning med förslag och konkreta åtgärder kan ge medborgarna bilden av en politisk union under uppbyggnad. Om Europa har en framtid, vilket jag är helt övertygad om, bör detta vara något som européerna verkligen tror, stödjer och uppskattar.

Mina damer och herrar.

Jag vill göra er delaktiga i den stora tillit som Europeiska rådet, och jag personligen, sätter till detta konvent och dess ordförande. Antalet framträdande och ansedda personligheter som kommer att delta i dess arbete är oräkneligt.

Jag har fullt förtroende för konventet och dess ordförande; de kommer att kunna uppfylla européernas förväntningar och inrikta sig på de frågor som verkligen oroar våra medborgare.

Framgången för detta konvent kommer att bero på dess förmåga att fånga upp de farhågor och förväntningar som samhället ger uttryck för, bland annat genom de olika nationella diskussionerna och det europeiska medborgarforumet, vars bidrag kommer att tas med i konventets diskussioner.

För att konventets arbete skall löpa friktionsfritt och effektivt, är det av grundläggande vikt dels att konventet samverkar med Europeiska rådet, eftersom det ankommer på denna institution att anta de definitiva besluten om reformen av fördragen, dels att det är ytterst betydelsefullt att de givna

tidsramarna för konventets arbete respekteras.

Endast på detta sätt kommer regeringskonferensen att under en kort tidsperiod, vilket utan tvekan är önskvärt, kunna enas om ett nytt fördrag.

Den utmaning som detta konvent står inför omfattar mer än den krävande och svåra uppgiften att förbereda reformerna. Det handlar dessutom om att bekräfta giltigheten hos ett förfarande som hittills endast har använts för att utarbeta Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Konsolideringen av modellen skulle innebära ett oerhört viktigt steg i den nödvändiga utvecklingen av det fastställda systemet för beslutsfattande och utgöra ytterligare ett skäl för det erkännande som konventet förtjänar om det lyckas utarbeta lämpliga förslag för att konsolidera det europeiska projektet, fördjupa integreringen och göra framsteg i utvecklingen i riktning mot en författning för Europeiska unionen.

Jag vill sluta med att lyckönska alla konventets ledamöter till den ära som det innebär att ha åtagit sig detta stora ansvar, och uttrycka min önskan att era ansträngningar kommer att få sin belöning i framtiden.
